

УДК 811.161.2'373.611

МОРФОНОЛОГІЧНІ КЛАСИ СЛОВОТВІРНИХ ГНІЗД ІЗ ЧЛЕНОВАНИМИ ВЕРШИННИМИ ДІЄСЛОВАМИ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ

Інна Демешко

кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови
Центральноукраїнського державного педагогічного університету
імені Володимира Винниченка (Кропивницький, Україна)

e-mail: demeshkoim@gmail.com

ORCID: 0000-0002-2982-8675

У статті з'ясовано морфологічну структуру словотвірних гнізд із подільними (членованими) вершинними дієсловами, визначено морфологічні класи й морфологічні типи вершинних подільних дієслів словотвірних гнізд в українській мові, встановлено критерії визначення морфологічних класів і типів у межах класу. Визначено специфіку 7 морфологічних класів подільних (членованих) вершинних дієслів словотвірних гнізд, кореневої морфемі, контактної зони, морфологічних трансформацій у морфологічно маркованих похідних на всіх ступенях деривації. Морфологічні особливості девербативів проаналізовано в синтагматичному, парадигматичному, діяльнісному, динамічному аспектах.

Ключові слова: словотвірна морфологія; словотвірне гніздо; дієслово; морфологічна трансформація; морфологічний клас; морфологічний тип.

Demeshko Inna. Morphological classes of word-forming units with segmented apical verbs in the Ukrainian language.

The article deals with the morphological structure of word-forming units with divideable apical verbs, identifies morphological classes and types of apical-divisible word-forming units in the Ukrainian language, and defines the criteria for determining morphological classes and types within a class. The specificity of morphological classes by the nature of the verbal basis, root morpheme, contact zone, morphological transformations in morphologically labeled derivatives at all stages of derivation is investigated.

For the contact zone on the boundary of root and word-forming morphemes, the following parameters should be considered: 1) organization of the root morpheme; 2) the nature of the formant's initials. The morphological structure of word-forming unit (WU) is determined by the morphological structure of the apical verb, morphological transformations, morphological positions, morphological type, morphological model. The finale of the verbal basis, which undergoes changes under the influence of the formant's initials, signals the possible morphological transformations.

The spectrum of morphological classes of apical verbs of word-forming units in Ukrainian is quite capacious, encompassing word-forming units of morphological classes and types of non-segmented and divisional apical verbs of word-forming units. The specificity of each morphological class is determined by the nature of the finale of the verbal basis, by morphological transformations in morphologically labeled derivatives at all stages of derivation. With indivisible apical verbs there are 5 morphological classes, with divisible apical verbs – 7. The study of morphological features of deverbatives covers the syntagmatic, paradigmatic, activity, and dynamic aspects of their organization. When analyzing apical verbs of word-forming units in the Ukrainian language, it is appropriate to

take into account the non-segmented and segmented of apical verbs, the finale of the word-forming basis, the variability of verbal bases,

© Демешко І., 2020

formant initials, morphonological transformations, morphonological positions.

Keywords: *word-forming morphonology; word-forming unit; verb; morphonological transformation; morphonological class; morphonological type.*

Постановка наукової проблеми та її значення. Із розвитком морфонології як особливої автономної наукової дисципліни коло її завдань стало ширшим, оскільки на перший план виходить проблема опису чинників, що впливають на морфонологічну контактну зону, дослідження акцентуаційних позицій у похідному. Урахування морфонологічних чинників дозволяє створити чіткий і системний опис словотвірної морфонології девербативів в українській мові. На сучасному етапі інтерес до морфонологічних проблем зростає, оскільки необхідно осмислити отримані результати та описати морфонологічно релевантні ознаки дієслівних основ та поєднаних з ними афіксів, визначення морфонологічних класів і типів вершинних словотвірних гнізд та з'ясувати, як тип, фіналь дієслівної основи та ініціаль форманта впливають на морфонологічну специфіку девербатива, ураховуючи структуру дієслівної основи (закриті / відкриті кореневі, відкриті суфіксальні, нарощені консонізатором) та словотвірну морфонологію.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. О. Кукушкіна зауважує, що переважна більшість синхронних описів російської морфонології будується на морфемоцентричному підході. Підтримуємо думку, що цей підхід не найпродуктивніший, оскільки не розв'язує основне завдання морфонології – установити правила й причини морфонологічного варіювання. При цьому доцільно враховувати властивість морфеми і фонем, що до них входять. А діахронні і практичні описи морфонологічних чергувань базуються на основоцентричному підході [Кукушкіна 2016, с. 20]. Тому саме врахування синтагматичного (допомагає встановити морфемний склад основи та похідних у словотвірному ланцюжку), парадигматичного (описати морфонологічні варіанти основи й форманта), діяльнісного (сприяє визначити морфонологічні правила), динамічного (виявити регулярність, продуктивність / непродуктивність морфонологічних моделей) аспектів, фіксація варіювання основ, формантів у словотвірних словниках, при морфемному, словотвірному аналізах (із навчально-роз'яснювальною метою) дає змогу здійснити морфонологічний опис девербативів, морфонологічну класифікацію основ і формантів.

Словотвірні системи в морфонологічному аспекті досліджено в низці монографічних праць: слов'янських (М. Трубецької, 1960, 1967; Р. Аванесов, 1956; Ю. Азарх, 1986; М. Алефіренко, 1999; Н. Ананьєва, 1981, 1987; О. Антипов, 1997, 2008, 2010; С. Бернштейн, 1968, 1974; Т. Булигіна, 1975; Я. Горецький, 1981; Ж. Варбот, 1984; Д. Ворт, 1975; Н. Гордей, 2010; О. Земська, 1973, 1975; Н. Львіна, 1980, 1982; В. Лопатін, 1977; М. Попова, 2012; Т. Попова, 1971, 1975; В. Русак, 1990; С. Толстая, 1998), германських (Е. Макаєв, О. Кубрякова, 1972; Ю. Панкрац, 1983; В. Мусатов, 2010; І. Улуханов, 1980; В. Чурганова, 1973), балканських (Т. Цив'ян, 1981), романських (Н. Арутюнова, 2007; М. Рібаков, 1996), грецької (Н. Даниліна, 2012), тюркської (Г. Абдулліна, 2004, 2014), монгольської (С. Крилов, 2004) мов.

В українському мовознавстві окремим проблемам словотвірної та словозмінної морфонології присвячено праці М. Кравченко (1990), Л. Кондакової (1990), Л. Асіїв (1997), Л. Комарової (1987), І. Козленко (1990),

Н. Русаченко (2004). Попри вивчення морфології відіменникового (М. Федурко, 2005) та відприкметникового словотворення (Г. Пристай, 2011) актуальним залишається дослідження морфології віддієслівного словотворення, установлення та диференціація морфологічної структури морфологічних класів і морфологічних типів словотвірних гнізд із членованим (подільним) вершинним дієсловом.

У дослідженні на основі реєстру дієслів і спільнокореневих слів упорядковано словотвірні гнізда за критеріями, розробленими російськими та українськими мовознавцями (О. Тихоновим, Н. Клименко, Є. Карпіловською). Проблема встановлення морфологічної структури віддієслівних словотвірних гнізд (СГ) ускладнюється відсутністю гніздового словотвірного словника української мови з переліком усіх вершинних дієслів. Укладання такого словника дає змогу здійснити морфологічну класифікацію: 1) виявити морфологічні трансформації девербативів на кожному ступені деривації; 2) виділити спільні й відмінні риси в морфологічному вияві СГ дієслів різної морфологічної будови; 3) установити морфологічні класи й морфологічні типи словотвірних гнізд із вершинними дієсловами, з'ясувати специфіку кожного класу та диференціювати різновиди морфологічних типів у межах кожного класу; 4) визначити морфологічні моделі (ММ); 5) сформулювати морфологічні правила творення віддієслівних похідних.

Мета статті – установити морфологічні класи й типи словотвірних гнізд з членованим (подільним) вершинним дієсловом в українській мові. Поставлена мета передбачає розв'язання таких завдань: 1) установити морфологічні класи й типи вершинних дієслів словотвірних гнізд із членованими (подільними) дієслівними основами; 2) визначити специфіку кожного морфологічного класу й типу в межах класу; 3) сформулювати морфологічні правила творення віддієслівних похідних.

Матеріалом для дослідження слугували понад 2 тис. самостійно укладених віддієслівних словотвірних гнізд із вершинним дієсловом із використанням тлумачних, діалектних, словотвірних, морфемних, етимологічних словників.

Виклад основного матеріалу дослідження й обґрунтування отриманих результатів дослідження. М. Федурко, з'ясовуючи роль морфологічного чинника у формуванні відіменникових словотвірних гнізд шляхом виділення моделей морфологічної взаємодії дериваційних засобів у структурі дериватів, виділила дев'ять морфологічних відіменникових словотвірних гнізд, з'ясувавши їхню морфологічну специфікацію [Федурко 2003]. Г. Пристай установила три морфологічні класи відприкметникових та диференціювала різновиди морфологічних типів у межах кожного класу [Пристай 2011]. Ми встановили п'ять морфологічних класів нечленованих (неподільних) вершинних дієслів словотвірних гнізд в українській мові, визначили типи вершинних дієслів словотвірних гнізд із нечленованими дієслівними основами в межах класу, з'ясували специфіку кожного морфологічного класу й типу [Демешко 2020], тому необхідно встановити морфологічні класи й типи словотвірних гнізд із членованим (подільним) вершинним дієсловом в українській мові.

До одного морфологічного класу (МК) належать СГ із морфемно, словотвірно і морфологічно тотожними вершинними дієсловами, характером твірної основи (закрита/відкрита), морфологічними трансформаціями й морфологічними операціями похідних. Кожен морфологічний тип

характеризується певною контактною зоною, наявністю відповідних морфонологічних змін (усічення твірної основи, консонантні альтернації, вокалічні – у кореневій морфемі, зміна акцентних позицій), позиція палаталізації / депалаталізації, нарощення кореневої або суфіксальної морфемі.

До шостого морфонологічного класу (МК-6) належить СГ із морфонологічно подільними (членованими) вершинними питомими та іншомовними дієсловами, для яких характерне усічення дієслівного суфікса переміщення наголосу.

У межах шостого морфонологічного класу (МК-6) виділено такі морфонологічні типи: **МТ-1** охоплює СГ із членованими вершинними питомими та іншомовними дієслівними основами, для яких характерне усічення дієслівного суфікса, наголос на дієслівній основі: **-увá-**: *буд/увá/ти* – *будувá-н'н'(а)*, *прас/увá/ти* – *прáс-к(а)*, *віниш/увá/ти* – *вінишувá-н'н'(а)*, *гант/увá/ти* – *гантувá-н'н'(а)*, *редаг/увá/ти* – *редáкт-ор*; **-á-**: *бу/ј/á/ти* – *буя'-н'н'(а)*, *сл/á/ти* – *слá-нець*; *сі/ј/á/ти* – *сія'-н'н'(а)*, *гá/ј/а/ти* – *гá/ј/-н'н'(а)*; **-а-**: *ві/ј/а/ти* – *вія-н'н(а)*, *віш/а/ти* – *віша-лк(а)*; **-и-**: *рáд/и/ти* – *рáд-0(а)*, **-і-**: *сид/і/ти* – *сиді-н'н'(а)*, *хот/і/ти* – *хоті-н'н'(а)*; **-á-**: *верст/á/ти* – *вэрст-к(а)*, *чит/á/ти* – *читá-н'н'(а)*, *пис/á/ти* – *писá-н'н'(а)*; **-у-**: *пráгн/у/ти* – *пráгн-ен'н'(а)*; **-ó-**: *кол/ó/ти* – *кóл-ен(иї)*, *пол/ó/ти* – *пóл-ен(иї)*, *пор/ó/ти* – *пóр-ен(иї)*. Для СГ з вершинними дієсловами **МТ-2** характерне усічення дієслівного суфікса, наголошений формант у похідному: **-увá-**: *кóшт/ува/ти*¹ (мати певну ціну, вартість у грошовому вираженні); – через польське посередництво запозичено з нім. мови; свн. *kosten* «витрачати; бути вартим, коштувати»; походить від фр. ст. *coster* (фр. *coûter*) «коштувати», яке зводиться до нар.-лат. **co(n)stáre* «тс.», що продовжує лат. *constáre* «стати непохитно; коштувати» (ЕСУМ 3, с. 70) – *кошт-óвн(иї)*; *дикт/увá/ти* – *дикт-áнт*, *дислок/увá/ти* – *дислок-áціј(а)*, *інформ/увá/ти* – *інформ-áтор*; *кив/á/ти* – *кив-óк*, *стриб/á/ти* – *стриб-óк*; *держ/á/ти* – *держ-áв(а)*. **МТ-3** охоплює СГ із членованими вершинними питомими дієслівними основами, для яких характерне усічення дієслівного суфікса, наголос на флексії в похідному: **-á-**: *зв/á/ти* – *зва-н'н'(á)*, *пр/á/ти* – *пра-н'н'(á)*, **-і-**: *жур/и/ти* – *жур-б(á)*. Для СГ з вершинними дієсловами **МТ-4** характерне усічення дієслівного суфікса, наголос переходить з дієслівного суфікса та кореневі морфему: **-á-**: *куп/á/ти* – *кúп-ель*; *клен/á/ти* – *клéп-к(а)*.

До сьомого морфонологічного класу (МК-7) належать питомі подільні (членовані) вершинні дієслова словотвірного гнізда. Провідною морфонологічною трансформацією в цьому класі є усічення твірної основи, консонантні альтернації (перехідна палаталізація), переміщення наголосу.

До цього морфонологічного типу **МТ-1** належать словотвірні гнізда, вершини яких – подільні дієслова з основами на {к}, які в позиції палаталізації реалізуються альтернантом {ч}: **-а-**: *плáк/а/ти* – *плач-0*, *плáч-уч(иї)*.

Восьмий морфонологічний клас (**МК-8**) утворюють СГ, вершини яких – подільні дієслова з основами на {з}, {с}, {д}, {зд}, {ст}, які в позиції палаталізації реалізуються альтернантами {ж}, {ш}, {дж}, {ждж}, {шч}, зміна позиції наголосу: **-á-**: *в'яз/á/ти* – *в'я'ж-уч(иї)*; *лиз/á/ти* – *лі'ж-уч(иї)*; *каз/á/ти* – *ка'ж-учи*, *пущ/á/ти* – *пу'/шч/-ен'н'(а)*, *пу'/шч/-ен(иї)*; **-и-**: *раз/и/ти* (псл. *raziti* (Фасмер, 3, с. 434) бити, ударяти) (ЕСУМ, 5, с. 15) – *враз/и/ти* – *в'ра'ж-ен(иї)*; *надкус/и/ти* – *надку'ш-ен(иї)*, *міс/и/ти* – *вимісити* – *вимі'ш-ен(иї)*, *прос/и/ти* – *про'ш-ен(иї)*; **-і-**: *спокус/и/ти* – *спокúш-ен(иї)*, *прос/и/ти* – *прош-áк*; *вод/и/ти* – *вóд'ж-ен'н'(а)*, *схóд/и/ти* – *схóд'ж-ен'н'(а)*, *збóд/и/ти* – *збú-д'ж-ен'н'(а)*,

слід/і/ти – *слідж-ен'н'(а)*; міст/і/ти – *зміст/і/ти* – *змі/шч/-ен(ий)*, прост/і/ти – *прó/шч/-ен(ий)*; **-и-**: їзд/и/ти – *їждж-ен(ий)*, зарод/і/ти *зарóдж-ен'н'(а)*, сад/і/ти – *сáдж-ен(ий)*; **-и-**: мус/и/ти – *змусити* – *змущ-ен(ий)*.

Для дев'ятого морфонологічного класу (МК-9) СГ характерна членована дієслівна основа, коренева морфема вершинних дієслів закінчується на губні морфонеми {б}, {п}, {в}, {м}, {ф}, які реалізуються альтернантами {бл}, {пл}, {вл}, {мл}, {фл} або м'який варіант: **-и- (-і-)**: *вáb/и/ти* – *вáбл-ен'н'(а)*, *зубіти* – *загібити* – *загубл-ен(ий)*, *пláвити* – *плáвл-ен'н'(а)*, *пráв/и/ти* – *пράвл-ен'н'(а)*; **-á-**: *лам/á/ти* – *полам/á/ти* – *полáмл-ен(ий)*; **-ú-**: *дав/ú/ти* – *дáвл-ен(ий)*, *дав/л'/-úк(а)*, *граф/ú/ти* – *грáфл-ен'н'(а)*, *круп/и/ти* – *крóпл-ен'н'(а)*, *куп/и/ти* – *крóпл-ен(ий)*, *лом/и/ти* – *лóмл-ен(ий)*, *том/и/ти* – *тóмл-ен(ий)*, *топ/и/ти* – *тóпл-ен'н'(а)*, **-ú-** *роб/и/ти* – *рóбл-ен(ий)*; **-а-**: *від/а/ти* – *повідóмити* – *повідóмл-ен(ий)*; **-á-**: *сп/á/ти* – *сп/л'/-úх*; **-í-**: *кип/и/ти* – *кип/л'/-áч(ий)*. Для девербативів цього класу, крім усичення твірної основи, характерна трансформація перехідного пом'якшення (P//P1, P//P1'), переміщення позиції наголосу з дієслівного суфікса на кореневу морфему або на формант.

Основу МК-10 становлять СГ, у яких вершинні дієслова зазнають усичення, а в похідних відбуваються вокалічні альтернації: **-á-**: *зач/á/ти* – *зачинáти* – *зачін-0*, *клопот/á/ти* – *клопíт-к(ий)*, *леж/á/ти* – *лїж-к(о)*; *гон/и/ти* – *гін*; **-о-**: *кро/ј/и/ти* – *крій-0*, *закроїти* – *закрїй-ник*; *лет/и/ти* – *підлетіти* – *підліт-0*; **-ú-**: *розв/ú/ти* – *розвїй-0*, *кор/и/ти* – *покор/и/ти* – *покр-лив(ий)*. У девербативах морфонологічна операція усичення співдіє з вокалічними альтернаціями в кореневій морфемі та зміна акцентних позицій.

Провідною морфонологічною трансформацією МК-11 є усичення дієслівної фінали, альтернація консонантів за твердістю – м'якістю, зміна наголосу.

У межах морфонологічного класу виділено два морфонологічні типи. Перший морфонологічний тип (МТ-1) утворюють СГ, вершини яких – подільні дієслова з основами на шумні передньоязикові та сонорні, які в позиції палаталізації реалізуються м'якими альтернантами (морфонологічна позиція палаталізації), а другий (МТ-2) – навпаки, шумні передньоязикові в похідних субстантивному блоку, реалізуються твердими альтернантами (морфонологічна позиція депалаталізації): **МТ-1 -ú-**: *брод/и/ти* – *брод'-ін'н'(а)*, *буд/и/ти* – *бу/д'/-ін'н'(а)*, *ход/и/ти* – *хо/д'/-ін'н'(а)*, *плат/и/ти* – *пла/т'/-іж*, *крут/и/ти* – *кру/т'/-іж*, *нос/и/ти* – *но/с'/-ій*, *воз/и/ти* – *во/з'/-ій*; *вар/и/ти* – *ва/р'/-ін'н'(а)*, *вал/и/ти* – *ва/л'/-ій*, *говор/и/ти* – *гово/р'/-ін'н'(а)*, *мол/и/ти* – *мо/л'/-ін'н'(а)*, *жал/и/ти* – *жа/л'/-ін'н'(а)*; **-а-**: *пáд/а/ти* – *па/д'/-іж*; **-á-**: *кус/á/ти* – *ку/с'/-ій*; **-ú-**: *жен/и/ти* – *же/н'/-ін'н'(а)*, *пал/и/ти* – *па/л'/-ін'н'(а)*, *твор/и/ти* – *тво/р'/-ін'н'(а)*; **-и-**: *крéсл/и/ти* – *крес/л'/-áр*. **МТ-2 -í-**: *верт/и/ти* – *верт-ún*, *гуд/и/ти* – *гуд-éць*.

Морфонологічну структуру цього морфонологічного класу (МК-12) СГ, крім усичення дієслівної фінали, визначає морфонологічна операція нарощення суфікса (МТ-1) або кореневої морфемі (МТ-2):

МТ-1 -ú-: *пересел/и/ти* – *пересел-éнець*, *повст/á/ти* – *повст-áнець*, *году/вá/ти* – *годув-áнець*.

МТ-2 -ó-: *бор/ó/ти* – *бороть-б(á)*, *мол/ó/ти* – *молоть-б(á)*.

Консонантні чергування у фіналах дієслівної основи вершинного дієслова супроводжують процеси словотворення, прогнозування, передбачення та інформацію про морфонологічні позиції, трансформації. Морфонологічний

тип дає змогу прогнозувати тип консонантних альтернацій, морфонологічні явища в морфонологічно маркованих девербативах, диференціювати лексичні омоніми: сл/á/ти¹ (113) (скеровувати): *засла-ти*¹ – *засла-н(ий)*¹ – *заслан-ець*, *заслан-к(а)*; сл/á/ти² (41) (стелити) *слáти-ся*² – *сла-нк(ий)*, *сла-нь-0* (нерозчленоване на стебло і тіло рослин), *слан-éв(ий)* та ін. Модифікації твірної основи перед формантом готують до експонування тієї інформації, яка буде виражена девербативом, зокрема морфонологічні трансформації, словотвірне значення.

Аналіз вершинних дієслів словотвірних гнізд дозволив виявити такі закономірності: 1) консонантні чергування носять передбачуваний, регулярний, інформаційний характер; 2) морфонологічні трансформації відбуваються за певними правилами; 3) ступінь регулярності, продуктивності, передбачуваності консонантних альтернацій у віддієслівних похідних різна.

Для контактної зони на межі кореневої і словотвірної морфем необхідно врахувати такі параметри: 1) організацію кореневої морфеми; 2) характер ініціалі форманта. Словотвірні гнізда з вершинними дієсловами розподілено на 12 морфонологічних класів на основі морфонологічної трансформації, яка маркує морфонологічну структуру дериватів відповідної словотвірної парадигми і визначає морфонологічну специфіку кожного класу.

Таким чином, фіналь морфонологічної структури твірної основи та ініціаль форманта визначають характер морфонологічного супроводу словотвірних процесів. Морфонологічну структуру СГ визначає морфонологічна структура вершинного дієслова, морфонологічні трансформації, морфонологічні позиції, морфонологічний тип, морфонологічна модель. Фіналь дієслівної основи, що зазнає змін під впливом ініціалі форманта, сигналізує про можливі морфонологічні трансформації. Консонантні чергування в українській мові при творенні девербативів виконують функції інтенсифікатора словотвірного значення, диференціюють лексичні омоніми, демонструючи взаємозв'язок різних мовних рівнів – фонологічного, морфемного, лексичного. Ці закономірності необхідно врахувати при морфонологічному, морфемному, словотвірному, морфологічному аналізі та описі девербативів в українській мові.

Усі словотвірні гнізда з вершинним дієсловом розподілено між 12 морфонологічними класами, враховуючи характер дієслівної основи, комплекс морфонологічних трансформацій (консонантні чи вокалічні альтернації, типи фінальних приголосних основи, характер дієслівної основи (відкрита, закрита), нарощення кореневої чи суфіксальної морфеми, зміна акцентних позицій (переміщення наголосу на кореневу чи суфіксальну морфему). Проаналізовано морфонологічно марковані девербативи субстантивного, ад'єктивного, вербативного, адвербіального блоків. Специфіку кожного морфонологічного класу визначено за характером фіналі дієслівної основи, за морфонологічними трансформаціями в морфонологічно маркованих похідних на всіх ступенях деривації.

Висновки та перспективи подальшого дослідження. Отже, спектр морфонологічних класів вершинних дієслів словотвірних гнізд в українській мові досить ємний, він охоплює словотвірні гнізда морфонологічних типів неподільних (нечленованих) і подільних (членованих) вершинних дієслів словотвірних гнізд. Із неподільними вершинними дієсловами – 5 морфонологічних класів, із подільними вершинними дієсловами – 7. Аналіз морфонологічних особливостей девербативів охоплює різні аспекти їхньої

організації, передусім синтагматичний, парадигматичний, діяльнісний, динамічний. Аналізуючи вершинні дієслова словотвірних гнізд в українській мові, доречно враховувати неподільність (нечленованість) і подільність (членованість) вершинних дієслів, фіналь твірної основи, варіативність / неваріативність дієслівних основ, ініціаль форманта, морфологічні трансформації, морфологічні позиції (усічення, палаталізації, депалаталізації, нарощення кореневої чи афіксальної морфемі), наявність / відсутність обмежень у сполучуваності з формантом.

Перспективу подальшого дослідження словотвірної морфології девербативів убачаємо у встановленні типів морфологічних структур у межах морфологічного класу та визначенні динаміки морфологічних моделей у межах кожного класу.

ЛІТЕРАТУРА

Демешко, І. М. (2020). Морфологічні класи словотвірних гнізд із нечленованими вершинними дієсловами в українській мові. [У:] *Наукові записки. Серія : Філологічні науки*. Кропивницький, вип. 187, с. 115–121.

Кукушкіна, О. В. (2016). *Морфология современного русского литературного языка*. Учебник. Москва, 337 с.

Пристаї, Г. В. (2011). *Динамічні морфологічні моделі відприкметникового словотворення*. Автореф. дис. ... канд. філол. наук. 10.02.01. Івано-Франківськ, 20 с.

Федурко, М. Ю. (2003). *Морфология відіменникового словотворення*. Київ ; Дрогобич, 271 с.

Подано до редакції 14.04.2020 року

Прийнято до друку 14.05.2020 року